

Výňatky z proslovu Jeffreyho R. Hollanda, „This Do in Remembrance of Me“

„Je-li naším hlavním úkolem pamatování si, tak na co bychom si mohli vzpomenout, když jsou nám nabídnuty ony prosté a drahocenné symboly svátosti?“

Mohli bychom si vzpomenout na Spasitelův předsmrtný život a na vše, co víme, že vykonal jako veliký Jehova, stvořitel nebe a země a všech věcí, jež na nich jsou. Mohli bychom si vzpomenout, že nás miloval již na Velké radě v nebi, kde projevil neobyčejnou sílu a kde jsme mocí Kristovou a vírou v krev Beránkovu již tehdy zvítězili. (Viz Zjev. 12:10–11.)

Mohli bychom si vzpomenout na prostou nádheru Jeho narození do smrtelnosti. ...

Mohli bychom si vzpomenout na Kristovy zázraky a na Jeho učení, uzdravování a pomoc. Mohli bychom si vzpomenout na to, jak navracel zrak slepým a sluch hluchým, jak uzdravoval chromé, zmrzačené a chřadnoucí. Až budeme prožívat dny, kdy budeme mít pocit, že se náš pokrok zastavil nebo že naše radost a vyhlídky pohasínají, tehdy se můžeme tlačit kupředu se stálostí v Kristu. ...

Mohli bychom si vzpomenout na to, že Spasitel nacházel radost ze života i během tak závažného poslání, které Mu bylo dáno; těšil se ze společnosti lidí a říkal svým učedníkům, aby byli dobré mysli. Řekl, že máme být evangeliem tak nadšeni jako člověk, který našel velký poklad, opravdovou drahocennou perlu, přímo u vlastních dveří. ...

Mohli bychom si vzpomenout na to, že Kristus nazval své učedníky přáteli. ...

Mohli bychom – a měli bychom – si vzpomenout na všechno to nádherné, čeho se nám v životě již dostalo, a na to, že ‚všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista‘ (Moroni 7:24). ...

V některé dny budeme mít důvod vzpomenout si na to, jak s Ním bylo nelaskavě zacházeno, na to, jak ho odmítali, a na nespravedlnost, ano, onu hroznou nespravedlnost, kterou vytrpěl. Když poté i my čelíme v životě něčemu podobnému, můžeme si vzpomenout na to, že Kristus byl také ze všech stran sužován, ale ne zdrčen; bezradný, ale ne zoufalý; pronásledován, ale ne opuštěn; srážen, ale ne zničen. (Viz 2. Kor. 4:8–9.)

Když přijdou těžkosti, můžeme si vzpomenout, že Ježíš musel nejprve sestoupit pod všechny věci, než se nad ně mohl povznést, a že trpěl bolestmi, soužením a pokušeními všeho druhu, aby mohl být naplněn milosrdenstvím a aby věděl, jak má pomoci svému lidu v jeho slabostech. (Viz NaS 88:6; Alma 7:11–12.)

Pro ty, kteří zavravorají nebo klopýtnou, je On připraven nabídnout nám oporu a posílit nás. I na konci bude On připraven nás spasit; a za to vše dal svůj život. ...

... Na to vše bychom si mohli vzpomenout, když nás klečící mladý kněz vyzývá k tomu, abychom na Krista vždy pamatovali.“ (Ensign, Nov. 1995, 67–69.)

